

زنان افغان و پروسه‌ی صلح؛
«نگرانی، تردید و مقاومت»

۳

صلح و زنان؛ چرا زنان نگران است؟

۴

درنگی بر انتظارات زنان در آستانه
گفت‌وگوهای بین‌افغانی

۷

سهم زنان در روند صلح؛ حقی که باید صاحب آن شد

۸

«طالبان با زنان دشمنی دیرینه دارند»

۸

«بیرق سفید امارت سیاه،
پرچم صلح نیست»

۷

ضرورت صلح و حفاظت از حقوق زنان

۹

زنان و صلح؛ بیم بازگشت «دوران سیاه»

۱۰

فوزیه کوفی: تشویش اصلی این است که
فکر طالب مذاکره‌کننده با طالب خط جنگ هم‌سان نباشد

۵

سیما ثمر: حضور معنادار زنان در روند صلح حیاتی است

۶

یک‌شنبه ◆ ۱۸ حوت ۱۳۹۸ ◆ سال نهم ◆ شماره ۱۹۲۳

اشاره: توافق امریکا و طالبان برای آوردن

صلح در افغانستان شنبه هفته گذشته،

۲۹ فبروری در دوحه توسط طرفین امضا شد. با امضای این توافق، روند صلح به مرحله جدیدی رسیده است. آغاز مذاکرات بین‌الافغانی تا رسیدن به آتش‌بس دائمی و توافق بر سر نظام آینده افغانستان. اطلاعات

روز به مناسبت هشتم مارچ، در چارچوب سه سوال اساسی نگرانی‌ها، مشارکت و نقش زنان در گفت‌وگوهای صلح را با زنان پیش‌رو در عرصه حقوق و آزادی زنان به بحث می‌گیرد. سمیرا حمیدی، کارشناسی ارشد در حقوق بین‌الملل از دانشگاه یورک کشور انگلستان دارد. او به‌عنوان مشاور مستقل برای تقویت حضور زنان در جامعه کار می‌کند. در این گفت‌وگو خانم حمیدی به مهم‌ترین پرسش‌های مربوط به زنان و صلح پاسخ داده است.

اطلاعات روز: **امضای توافق‌نامه‌ی «آوردن صلح در افغانستان»** میان امریکار و طالبان پس از ۱۹ سال دشمنی و درگیری برای شما زنان چه معنا دارد؟ آیا این توافق‌نامه شما را نگران کرده است یا امیدوار؟ امیدواری این توافق‌نامه چیست و ناامیدی از این توافق‌نامه چرا؟ **حمیدی:** درحالی‌که از هر قدمی که برای آوردن صلح در افغانستان گذاشته می‌شود بیش‌تر از همه توسط زنان افغان استقبال شده، ولی امضای توافق‌نامه‌ی آوردن صلح در افغانستان میان امریکا و طالبان باعث تشویش و نگرانی‌مان شده است. یکی از تشویش‌هایی که امضای این توافق‌نامه به میان آورده معامله‌های پشت‌پرده و مذاکرات پنهانی ایالات متحده امریکا و طالبان است. تا روزی که این سند به امضا رسید، دسترسی به آن وجود نداشت. درحالی‌که امریکا برای منفعت خود به گروه طالبانی مشروعیت تکان‌دهنده داده است و هدفش تنها خارج‌شدن از افغانستان است. پایداری و تأثیرگذاری این توافق‌نامه هنوز هم پرسش‌برانگیز است. زنان افغان از شروع مذاکرات امریکا و طالبان، برای خطوط خود دادخواهی کرده‌اند. متأسفانه

در بسیاری مواقع از جانب سیاست‌مداران امریکایی پیامی که به زنان داده شده این است که حقوق بشر و حقوق زنان مربوط به پیش‌برندن، این بود. واضح است که در جریان مذاکرات مسایل محرم هم وجود دارد که توقع نمی‌رود هیأت مذاکره‌کننده آن را در بحث حقوق زنان و با شرایط منحص در مورد زنان، این هیأت به‌خصوص اعضای مذاکره‌کننده زن تمام مردم به‌خصوص زنان است موافقت برای رهایی پنج‌هزار زندانی طالب توسط حکومت امریکا داشته‌اند. این‌جا ما شاهد زیر پاشدن آشکار عدالت و حقوق قربانیان هستیم. در میان این پنج‌هزار کسانیی‌اند که در حملات و کشتار بی‌شمار مردم شامل زنان و کودکان دست داشته‌اند، امریکا نمی‌تواند یک گروه ناقص را برای منفعت خود اولویت بدهد و برای رهایی پنج‌هزار طالب معامله کند.

اطلاعات روز: **فارغ از این که زنان امیدوار باشند یا نگران، در چند روز یا هفته آینده هیأت همه‌شمول خواهد بود یا نه؟**
حمیدی: با به‌وجودآمدن فضای مذاکره، امریکایی‌ها می‌توانند هر سوال و بحث را با طالبان مطرح کنند. اما در این شرایط، به‌طور مثال اگر قرار باشد ۱۵ تن که شامل هیأت مذاکره‌اند، فکر کنند از وضعیت زنان در دست تحلیل عمومی دارند، معلومات کافی در دست دارند و می‌توانند هر سوال و بحث را با طالبان مطرح کنند.

بسیار مهم است که در این شرایط، به‌طور مثال اگر قرار باشد ۱۵ تن که شامل هیأت مذاکره‌اند، فکر کنند از وضعیت زنان در دست تحلیل عمومی دارند، معلومات کافی در دست دارند و می‌توانند هر سوال و بحث را با طالبان مطرح کنند.

بسیار مهم است که در این شرایط، به‌طور مثال اگر قرار باشد ۱۵ تن که شامل هیأت مذاکره‌اند، فکر کنند از وضعیت زنان در دست تحلیل عمومی دارند، معلومات کافی در دست دارند و می‌توانند هر سوال و بحث را با طالبان مطرح کنند.

بسیار مهم است که در این شرایط، به‌طور مثال اگر قرار باشد ۱۵ تن که شامل هیأت مذاکره‌اند، فکر کنند از وضعیت زنان در دست تحلیل عمومی دارند، معلومات کافی در دست دارند و می‌توانند هر سوال و بحث را با طالبان مطرح کنند.

انجمن حسابداران مسلکی یا (ACCA) یک دوره آموزشی حسابداری معتبر بین‌المللی برگزار میکند که دارای زمینهی کاری خوبی در افغانستان است. در حال حاضر (ACCA) در بیش از 180 کشور دنیا فعالیت دارد که افغانستان هم یکی از آن کشورها است. بانک جهانی با همکاری وزارت مالیه و انجمن حسابداران مسلکی افغانستان پورسه‌های تحصیلی را برای علاقه‌مندان این دوره‌ی تحصیلی فراهم میکند که شامل هزینه‌ی کامل ثبت نام، فیس، هزینه‌ی اشتراک سالانه و امتحان است. این یک فرصت خوب برای فارغان مگالنب، دلفجویان و فارغان دانشگاه‌ها است که علاقه‌مند کار در زمینه ی حسابداری باشند.

یک‌شنبه ◆ ۱۸ حوت ۱۳۹۸ ◆ سال نهم ◆ شماره ۱۹۲۳

اشاره: توافق امریکا و طالبان برای آوردن

صلح در افغانستان شنبه هفته گذشته،

۲۹ فبروری در دوحه توسط طرفین امضا شد. با امضای این توافق، روند صلح به مرحله جدیدی رسیده است. آغاز مذاکرات بین‌الافغانی تا رسیدن به آتش‌بس دائمی و توافق بر سر نظام آینده افغانستان. اطلاعات

حسابده همکار نباشند، نقش‌شان در مذاکرات صلح شاید سمبولیک و بی‌اثر بماند. همچنان زنان افغان که شامل هیأت مذاکره‌اند نباید تمام بحث‌شان در مورد حقوق زنان باشد، این زنان باید همه‌شمول‌بودن خود را به اثبات برسانند و در موارد مانند تقسیم قدرت، پورسه خلع سلاح، قانون‌گذاری، مشارکت سیاسی اجتماعی، اقتصادی گروه‌های مختلف مانند جوانان، اقلیت‌ها و دیگر گروه‌ها را مد نظر بگیرند. در اخیر، هیأت مذاکره‌کننده هیچ ممانعت برای مشارکت و حضور زنان در مذاکرات بحث نخواهد شد، مهم است. زنان افغان حدود نیم نفوس مملکت را تشکیل می‌دهند، در بخش‌های امینتی، انکشافی و قضایی همچنان در عرصه‌های اجتماعی، فرهنگی مهم را بازی کرده‌اند. به‌طور مثال ۲۷ فیصد مشارکت زنان در مجلس نمایندگان، ماده ۲۲ قانون اساسی افغانستان، قانون منع خشونت علیه زنان، وزارت امور زنان، مدافعان حقوق بشر زن و زنان در رسانه‌های آزاد، زنان داکتر، معلم، پولیس، نرس، انجیریر، فیلم‌ساز را مذاکرات صلح نمی‌تواند نادیده بگیرد. هر نوع موفق‌گیری و یا معامله بر مسایل زنان به خواست طالبان که مسئول نقض اشکار حقوق

حسابده همکار نباشند، نقش‌شان در مذاکرات صلح شاید سمبولیک و بی‌اثر بماند. همچنان زنان افغان که شامل هیأت مذاکره‌اند نباید تمام بحث‌شان در مورد حقوق زنان باشد، این زنان باید همه‌شمول‌بودن خود را به اثبات برسانند و در موارد مانند تقسیم قدرت، پورسه خلع سلاح، قانون‌گذاری، مشارکت سیاسی اجتماعی، اقتصادی گروه‌های مختلف مانند جوانان، اقلیت‌ها و دیگر گروه‌ها را مد نظر بگیرند. در اخیر، هیأت مذاکره‌کننده هیچ ممانعت برای مشارکت و حضور زنان در مذاکرات بحث نخواهد شد، مهم است. زنان افغان حدود نیم نفوس مملکت را تشکیل می‌دهند، در بخش‌های امینتی، انکشافی و قضایی همچنان در عرصه‌های اجتماعی، فرهنگی مهم را بازی کرده‌اند. به‌طور مثال ۲۷ فیصد مشارکت زنان در مجلس نمایندگان، ماده ۲۲ قانون اساسی افغانستان، قانون منع خشونت علیه زنان، وزارت امور زنان، مدافعان حقوق بشر زن و زنان در رسانه‌های آزاد، زنان داکتر، معلم، پولیس، نرس، انجیریر، فیلم‌ساز را مذاکرات صلح نمی‌تواند نادیده بگیرد. هر نوع موفق‌گیری و یا معامله بر مسایل زنان به خواست طالبان که مسئول نقض اشکار حقوق

حسابده همکار نباشند، نقش‌شان در مذاکرات صلح شاید سمبولیک و بی‌اثر بماند. همچنان زنان افغان که شامل هیأت مذاکره‌اند نباید تمام بحث‌شان در مورد حقوق زنان باشد، این زنان باید همه‌شمول‌بودن خود را به اثبات برسانند و در موارد مانند تقسیم قدرت، پورسه خلع سلاح، قانون‌گذاری، مشارکت سیاسی اجتماعی، اقتصادی گروه‌های مختلف مانند جوانان، اقلیت‌ها و دیگر گروه‌ها را مد نظر بگیرند. در اخیر، هیأت مذاکره‌کننده هیچ ممانعت برای مشارکت و حضور زنان در مذاکرات بحث نخواهد شد، مهم است. زنان افغان حدود نیم نفوس مملکت را تشکیل می‌دهند، در بخش‌های امینتی، انکشافی و قضایی همچنان در عرصه‌های اجتماعی، فرهنگی مهم را بازی کرده‌اند. به‌طور مثال ۲۷ فیصد مشارکت زنان در مجلس نمایندگان، ماده ۲۲ قانون اساسی افغانستان، قانون منع خشونت علیه زنان، وزارت امور زنان، مدافعان حقوق بشر زن و زنان در رسانه‌های آزاد، زنان داکتر، معلم، پولیس، نرس، انجیریر، فیلم‌ساز را مذاکرات صلح نمی‌تواند نادیده بگیرد. هر نوع موفق‌گیری و یا معامله بر مسایل زنان به خواست طالبان که مسئول نقض اشکار حقوق

با به‌وجودآمدن فضای مذاکره، مهم‌ترین مسئولیت به هیأت مذاکره‌کننده برمی‌گردد. یکی از معلومات از گروه‌های مختلف به‌خصوص زنان است. به‌طور مثال اگر قرار باشد ۱۵ تن که شامل هیأت مذاکره‌اند، فکر کنند از وضعیت زنان تحلیل عمومی دارند، معلومات کافی در دست دارند و می‌توانند هر سوال و بحث را با طالبان به پیش‌برندن، این مذاکرات مسایل محرم هم وجود دارد که توقع نمی‌رود هیأت مذاکره‌کننده آن را شریک کنند، ولی در بحث حقوق زنان و با شرایط منحص در مورد زنان، این هیأت به‌خصوص اعضای مذاکره‌کننده زن تمام مردم به‌خصوص زنان است موافقت برای رهایی پنج‌هزار زندانی طالب توسط حکومت امریکا داشته‌اند. این‌جا ما شاهد زیر پاشدن آشکار عدالت و حقوق قربانیان هستیم. در میان این پنج‌هزار کسانیی‌اند که در حملات و کشتار بی‌شمار مردم شامل زنان و کودکان دست داشته‌اند، امریکا نمی‌تواند یک گروه ناقص را برای منفعت خود اولویت بدهد و برای رهایی پنج‌هزار طالب معامله کند.

اطلاعات روز: **فارغ از این که زنان امیدوار باشند یا نگران، در چند روز یا هفته آینده هیأت همه‌شمول خواهد بود یا نه؟**

حمیدی: درحالی‌که از هر قدمی که برای آوردن صلح در افغانستان گذاشته می‌شود بیش‌تر از همه توسط زنان افغان استقبال شده، ولی امضای توافق‌نامه‌ی آوردن صلح در افغانستان میان امریکا و طالبان باعث تشویش و نگرانی‌مان شده است. یکی از تشویش‌هایی که امضای این توافق‌نامه به میان آورده معامله‌های پشت‌پرده و مذاکرات پنهانی ایالات متحده امریکا و طالبان است. تا روزی که این سند به امضا رسید، دسترسی به آن وجود نداشت. درحالی‌که امریکا برای منفعت خود به گروه طالبانی مشروعیت تکان‌دهنده داده است و هدفش تنها خارج‌شدن از افغانستان است. پایداری و تأثیرگذاری این توافق‌نامه هنوز هم پرسش‌برانگیز است. زنان افغان از شروع مذاکرات امریکا و طالبان، برای خطوط خود دادخواهی کرده‌اند. متأسفانه

انجمن حسابداران مسلکی یا (ACCA) یک دوره آموزشی حسابداری معتبر بین‌المللی برگزار میکند که دارای زمینهی کاری خوبی در افغانستان است. در حال حاضر (ACCA) در بیش از 180 کشور دنیا فعالیت دارد که افغانستان هم یکی از آن کشورها است. بانک جهانی با همکاری وزارت مالیه و انجمن حسابداران مسلکی افغانستان پورسه‌های تحصیلی را برای علاقه‌مندان این دوره‌ی تحصیلی فراهم میکند که شامل هزینه‌ی کامل ثبت نام، فیس، هزینه‌ی اشتراک سالانه و امتحان است. این یک فرصت خوب برای فارغان مگالنب، دلفجویان و فارغان دانشگاه‌ها است که علاقه‌مند کار در زمینه ی حسابداری باشند.

www.etilaatroz.com

زنان در دوران‌شان بوده‌اند، قابل قبول نیست. موضوع مهم دیگر این است که زنان افغان در هر بحث و قدم که برای پلان‌ها بعد از توافق‌نامه‌ی صلح میان طالبان و حکومت گذاشته می‌شود، شامل باشند. زنان افغان مانند گذشته در مشاوره‌ها، تصمیم‌گیری‌ها و بحث‌ها برای صلح پایدار می‌توانند تأثیرگذار باشند. شعار و موقف هیأت مذاکره‌کننده به‌خصوص اعضای زن باید نه به هر نوع تبعیض و فشار بر زنان افغان باشد.

اطلاعات روز: **زنان تقریباً نصف نفوس افغانستان را تشکیل می‌دهند جدا از هیأت مذاکره‌کننده که بر سر حقوق سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و تحصیل و کار زنان با طالبان چانه‌زنی خواهند کرد، زنان افغانستان در کنار هیأت مذاکره‌کننده چي اقدامات را باید روی دست بگیرند که ۱. نماینده‌های زنان در هیأت مذاکره را حمایت کند، ۲. بر نتایجی دلخواه که زنان در مذاکرات دنبال می‌کنند اثر بگذارد، ۳. نگرانی‌های زنان از نتایج مذاکره را رفع و امیدواری‌ها و دست‌آوردهای موجود را تقویت کند؟**
حمیدی: درحالی‌که هیأت مذاکره‌کننده تا به حال معلوم نیست و این‌که چه نوع افراد در این مذاکره خواهند بود باز هم مواردی است که زنان افغان جهت آمادگی برای رسانیدن نظریات، خواست‌ها و پیشنهادات‌شان را با هیأت مذاکره‌کننده و طالبان به‌شکل مسلسل شریک کنند.

حقوق زنان و خطوط سرخ‌شان
نمایندگی زنان در مذاکرات بین‌الافغانی در توافق برای احتمالی بر سر آینده افغانستان باید مهم باشد؟

حمیدی: زنان افغان در ۱۹ سال گذشته با تلاش‌ها و قربانی‌های فراوان توانسته‌اند دست‌آوردهای قابل ملاحظه داشته باشند. همچنان دست‌آوردهای زنان، تضمین این‌که هیچ ممانعت برای مشارکت و حضور زنان در مذاکرات بحث نخواهد شد، مهم است. زنان افغان حدود نیم نفوس مملکت را تشکیل می‌دهند، در بخش‌های امینتی، انکشافی و قضایی همچنان در عرصه‌های اجتماعی، فرهنگی مهم را بازی کرده‌اند. به‌طور مثال ۲۷ فیصد مشارکت زنان در مجلس نمایندگان، ماده ۲۲ قانون اساسی افغانستان، قانون منع خشونت علیه زنان، وزارت امور زنان، مدافعان حقوق بشر زن و زنان در رسانه‌های آزاد، زنان داکتر، معلم، پولیس، نرس، انجیریر، فیلم‌ساز را مذاکرات صلح نمی‌تواند نادیده بگیرد. هر نوع موفق‌گیری و یا معامله بر مسایل زنان به خواست طالبان که مسئول نقض اشکار حقوق

با به‌وجودآمدن فضای مذاکره، مهم‌ترین مسئولیت به هیأت مذاکره‌کننده برمی‌گردد. یکی از معلومات از گروه‌های مختلف به‌خصوص زنان است. به‌طور مثال اگر قرار باشد ۱۵ تن که شامل هیأت مذاکره‌اند، فکر کنند از وضعیت زنان تحلیل عمومی دارند، معلومات کافی در دست دارند و می‌توانند هر سوال و بحث را با طالبان به پیش‌برندن، این مذاکرات مسایل محرم هم وجود دارد که توقع نمی‌رود هیأت مذاکره‌کننده آن را شریک کنند، ولی در بحث حقوق زنان و با شرایط منحص در مورد زنان، این هیأت به‌خصوص اعضای مذاکره‌کننده زن تمام مردم به‌خصوص زنان است موافقت برای رهایی پنج‌هزار زندانی طالب توسط حکومت امریکا داشته‌اند. این‌جا ما شاهد زیر پاشدن آشکار عدالت و حقوق قربانیان هستیم. در میان این پنج‌هزار کسانیی‌اند که در حملات و کشتار بی‌شمار مردم شامل زنان و کودکان دست داشته‌اند، امریکا نمی‌تواند یک گروه ناقص را برای منفعت خود اولویت بدهد و برای رهایی پنج‌هزار طالب معامله کند.

انجمن حسابداران مسلکی یا (ACCA) یک دوره آموزشی حسابداری معتبر بین‌المللی برگزار میکند که دارای زمینهی کاری خوبی در افغانستان است. در حال حاضر (ACCA) در بیش از 180 کشور دنیا فعالیت دارد که افغانستان هم یکی از آن کشورها است. بانک جهانی با همکاری وزارت مالیه و انجمن حسابداران مسلکی افغانستان پورسه‌های تحصیلی را برای علاقه‌مندان این دوره‌ی تحصیلی فراهم میکند که شامل هزینه‌ی کامل ثبت نام، فیس، هزینه‌ی اشتراک سالانه و امتحان است. این یک فرصت خوب برای فارغان مگالنب، دلفجویان و فارغان دانشگاه‌ها است که علاقه‌مند کار در زمینه ی حسابداری باشند.

www.etilaatroz.com

گفت‌وگو

اشاره: فوزیه کوفی، سیاستمدار و فعال

حقوق زن متولد ولایت بدخشان است. او دو دور به‌حیث نماینده مردم بدخشان در مجلس نمایندگان افغانستان خدمت کرده و در تصویب قوانین مهم از جمله قانون منع آزار و اذیت زنان و کودکان در افغانستان نقش فعال داشته است. خانم کوفی از معدود زنانی است که در دو نشست شماری از جریان‌های سیاسی با گروه طالبان در مسکو و دوحه حضور داشته است.

اطلاعات روز: **شما دوره‌ی حاکمیت طالبان را تجربه کرده‌اید و در ۱۹ سال پسین هم طالبان را دیده‌اید و با طالبان رودرو صحبت کرده‌اید. طالبان را چگونه می‌بینید؟ طالب دبیروز با طالب امروز چه فرق دارد؟**

کوفی: اصلاً تاجر و بنیادگرایی از نظر من منحصر به یک گروه در افغانستان نیست. هرچند طالبان با قرارت بسیار بنیادگرایانه و تمرکزآیز از دین به‌ویژه در برابر زنان سرمدمدار رادیکالیزم و بنیادگرایی بودند، اما هستند شماری زیادی در افغانستان که مانند طالبان می‌اندیشند. ولی طالبان متأسفانه به‌خاطر تحقق اهداف و فکرشان دست به خشونت زدند و فکر می‌کنند که با گرفتن سلاح موفق می‌شوند و یا با کشتن مردم می‌توانند فکر خود را همگانی سازند. به‌نظر من طالبانی که در گروه‌های مذاکره هستند و یا آن‌هایی را که ما دیده‌ایم، فکرشان متفاوت‌تر از طالبانی است که در خط چنگ‌کناند. البته آن‌هایی که در دوحه و این ماه‌ها مرتبط و مشروط به بند دیگر است، در هیچ کجایش بحث زنان افغانستان را مهم‌ترین قربانی جنگ و نظام طالبان و جنگ‌های داخلی بودند، تذکری نرفته است.

کوفی: شما وقتی توافق چهار ماده‌ای را می‌خوانید که باز تفصیل از چهار ماده داده شده و گفته شده که تطبیق هریک از بندهای این ماده‌ها مرتبط و مشروط به بند دیگر است، در هیچ کجایش بحث زنان افغانستان را مهم‌ترین قربانی جنگ و نظام طالبان و جنگ‌های داخلی بودند، تذکری نرفته است. درحالی‌که وقتی جامعه‌ی جهانی به افغانستان آمد، در اولین روزهای حضورش رهایی زنان از حکومت طالبان را به‌حیث موفقیت‌های خود دنبال می‌کرد، اما امروز متأسفانه در توافق‌نامه‌ی دولت امریکا حتا تذکر هم ن داده است که ما (امریکا) از زنان افغانستان همچنان حمایت می‌کنیم و از حقوق زنان افغانستان به‌حیث جناح‌هایی که در داخل افغانستان هستند، حمایت‌شود. این مسئولیت حکومت و دولت افغانستان، نظام در کل و زنان افغانستان را صرف نظر از این‌که در کجای نظام هستند، بیشتر می‌سازد. به این معنا که ما باید آمیندیم که حتا محافل و مجالس مردمی هم مورد حملات قرار می‌گیرند و گروه‌های مختلف مسئولیت می‌گیرند. این نگرانی‌ی جدیدی است که ما در داخل افغانستان و طالبان می‌شود، می‌تواند در بین مردم ایجاد کند که آیا طالبان تنها گروهی هستند که وحشت و خشونت را در افغانستان دنبال می‌کنند. من فکر می‌کنم پاسخ این سوال را هیچ کدام ما نداریم و پاسخ آن زمان خواهد داد. نظر شخصی من این است که مذاکره و صلح با طالب منجر به ختم و از بین‌رفتن خشونت در افغانستان نمی‌شود ولی کاهش خشونت ممکن است.

اما در مورد موافقت‌نامه‌ها، بلی. ما از هر زمانی دیگر با توافق با طالبان نزدیک شده‌ایم. به این دلیل که امریکا متعهد است که دیگر با طالبان جنگی با حداقل جنگ خود را کم کند. این مربوط جمهوری اسلامی افغانستان است که از این فرصت چگونه استفاده می‌کند. اگر ما از این فرصت درست استفاده کنیم، منسجم باشیم و تحت چتر نظام جمهوری اسلامی افغانستان خواست‌های معقول و مشروع مردم افغانستان را دنبال کنیم، این می‌تواند یک فرصت باشد. اما اگر ما پرانکنده باشیم، منسجم نباشیم و در میان جمهوری اسلامی افغانستان یک مسأله‌ی ملی است و باید توسط مردم افغانستان جدی گرفته شود.

اطلاعات روز: **در روزهای آینده باید هیأت همه‌شمول برای مذاکره با طالبان تعیین شود، زنان در هیأت مذاکره‌کننده و یا در**

یک‌شنبه ◆ ۱۸ حوت ۱۳۹۸ ◆ سال نهم ◆ شماره ۱۹۲۳

اشاره: فوزیه کوفی، سیاستمدار و فعال

حقوق زن متولد ولایت بدخشان است. او دو دور به‌حیث نماینده مردم بدخشان در مجلس نمایندگان افغانستان خدمت کرده و در تصویب قوانین مهم از جمله قانون منع آزار و اذیت زنان و کودکان در افغانستان نقش فعال داشته است. خانم کوفی از معدود زنانی است که در دو نشست شماری از جریان‌های سیاسی با گروه طالبان در مسکو و دوحه حضور داشته است.

تشویش اصلی این است که فکرطلب مذاکره‌کننده باطلب خط جنگ هم‌سان نباشد

◆ گفت‌وگوکننده: الیاس نواندیش

شده باشد، صورت نگرفته است. انتظار ما این است که تمام کسانی که از آدرس جمهوری اسلامی افغانستان نمایندگی می‌کنند، صرف نظر از جنسیت‌شان روی مسایل عمده از جمله حقوق شهروندی انسان‌های تمام این مملکت ایستادگی کنند.ا. وقتی حقوق شهروندی انسان‌ها احترام شود، زنان و مردان همه شامل می‌شوند. دوم بحث نظام است. مردم افغانستان حضور فیزیکی نداشته باشند، یقین دارم که در بسیاری از موارد محتوایی هم حضورشان کمرنگ خواهد بود. انتظار ما این است که حکومت افغانستان با درنظرداشت معیارهای لازم هیأت را تعیین کند. اولین معیار این است که هیأت همه‌شمول باشد، زیرا روند صلح روند تنها یک جناح نیست، بلکه روند ملی مردم افغانستان است. دوم این‌که از اقبال مختلف و زنان و کسانی‌که تجربه دارند، در هیأت شامل باشند. موارد و مسایلی که مطرح می‌شود، کسانی باشند که به این موارد و مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مدفاری هم بحث تخصص و تجربه مهم است. شما اگر کسانی را به هیأت می‌فرستید که تنها بنشینند و فکر کنند که حضور شان متضمن محتوا است، این نادرست است. این‌ها باید فعال و به موارد مذاکره و میانجی‌گری وارد باشند.

اطلاعات روز: **زنان افغان در بیرون از هیأت مذاکره‌کننده چه کارهایی را بکنند که هم به‌نحوی در حمایت از هیأت مذاکره‌کننده باشد و هم بر نتایج دلخواهی که زنان در مذاکرات دنبال می‌کنند، اثر بگذارد؟**
کوفی: در داخل جمهوری اسلامی افغانستان و در خارج آن، برای زنان افغان، مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مدفاری هم بحث تخصص و تجربه مهم است. شما اگر کسانی را به هیأت می‌فرستید که تنها بنشینند و فکر کنند که حضور شان متضمن محتوا است، این نادرست است. این‌ها باید فعال و به موارد مذاکره و میانجی‌گری وارد باشند.

اطلاعات روز: **چه موضوعاتی برای زنان در مذاکرات بین‌الافغانی و در توافق احتمالی بر سر آینده افغانستان باید مهم باشد؟**
کوفی: در داخل جمهوری اسلامی افغانستان و در خارج آن، برای زنان افغان، مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مدفاری هم بحث تخصص و تجربه مهم است. زنان از اقبال مختلف جامعه، اعم از زنانی که در رسانه کار می‌کنند، آن‌هایی

شده باشد، صورت نگرفته است. انتظار ما این است که تمام کسانی که از آدرس جمهوری اسلامی افغانستان نمایندگی می‌کنند، صرف نظر از جنسیت‌شان روی مسایل عمده از جمله حقوق شهروندی انسان‌های تمام این مملکت ایستادگی کنند.ا. وقتی حقوق شهروندی انسان‌ها احترام شود، زنان و مردان همه شامل می‌شوند. دوم بحث نظام است. مردم افغانستان حضور فیزیکی نداشته باشند، یقین دارم که در بسیاری از موارد محتوایی هم حضورشان کمرنگ خواهد بود. انتظار ما این است که حکومت افغانستان با درنظرداشت معیارهای لازم هیأت را تعیین کند. اولین معیار این است که هیأت همه‌شمول باشد، زیرا روند صلح روند تنها یک جناح نیست، بلکه روند ملی مردم افغانستان است. دوم این‌که از اقبال مختلف و زنان و کسانی‌که تجربه دارند، در هیأت شامل باشند. موارد و مسایلی که مطرح می‌شود، کسانی باشند که به این موارد و مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مقداری هم بحث تخصص و تجربه مهم است.

شده باشد، صورت نگرفته است. انتظار ما این است که تمام کسانی که از آدرس جمهوری اسلامی افغانستان نمایندگی می‌کنند، صرف نظر از جنسیت‌شان روی مسایل عمده از جمله حقوق شهروندی انسان‌های تمام این مملکت ایستادگی کنند.ا. وقتی حقوق شهروندی انسان‌ها احترام شود، زنان و مردان همه شامل می‌شوند. دوم بحث نظام است. مردم افغانستان حضور فیزیکی نداشته باشند، یقین دارم که در بسیاری از موارد محتوایی هم حضورشان کمرنگ خواهد بود. انتظار ما این است که حکومت افغانستان با درنظرداشت معیارهای لازم هیأت را تعیین کند. اولین معیار این است که هیأت همه‌شمول باشد، زیرا روند صلح روند تنها یک جناح نیست، بلکه روند ملی مردم افغانستان است. دوم این‌که از اقبال مختلف و زنان و کسانی‌که تجربه دارند، در هیأت شامل باشند. موارد و مسایلی که مطرح می‌شود، کسانی باشند که به این موارد و مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مقداری هم بحث تخصص و تجربه مهم است.

شده باشد، صورت نگرفته است. انتظار ما این است که تمام کسانی که از آدرس جمهوری اسلامی افغانستان نمایندگی می‌کنند، صرف نظر از جنسیت‌شان روی مسایل عمده از جمله حقوق شهروندی انسان‌های تمام این مملکت ایستادگی کنند.ا. وقتی حقوق شهروندی انسان‌ها احترام شود، زنان و مردان همه شامل می‌شوند. دوم بحث نظام است. مردم افغانستان حضور فیزیکی نداشته باشند، یقین دارم که در بسیاری از موارد محتوایی هم حضورشان کمرنگ خواهد بود. انتظار ما این است که حکومت افغانستان با درنظرداشت معیارهای لازم هیأت را تعیین کند. اولین معیار این است که هیأت همه‌شمول باشد، زیرا روند صلح روند تنها یک جناح نیست، بلکه روند ملی مردم افغانستان است. دوم این‌که از اقبال مختلف و زنان و کسانی‌که تجربه دارند، در هیأت شامل باشند. موارد و مسایلی که مطرح می‌شود، کسانی باشند که به این موارد و مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مدفاری هم بحث تخصص و تجربه مهم است. زنان از اقبال مختلف جامعه، اعم از زنانی که در رسانه کار می‌کنند، آن‌هایی

شده باشد، صورت نگرفته است. انتظار ما این است که تمام کسانی که از آدرس جمهوری اسلامی افغانستان نمایندگی می‌کنند، صرف نظر از جنسیت‌شان روی مسایل عمده از جمله حقوق شهروندی انسان‌های تمام این مملکت ایستادگی کنند.ا. وقتی حقوق شهروندی انسان‌ها احترام شود، زنان و مردان همه شامل می‌شوند. دوم بحث نظام است. مردم افغانستان حضور فیزیکی نداشته باشند، یقین دارم که در بسیاری از موارد محتوایی هم حضورشان کمرنگ خواهد بود. انتظار ما این است که حکومت افغانستان با درنظرداشت معیارهای لازم هیأت را تعیین کند. اولین معیار این است که هیأت همه‌شمول باشد، زیرا روند صلح روند تنها یک جناح نیست، بلکه روند ملی مردم افغانستان است. دوم این‌که از اقبال مختلف و زنان و کسانی‌که تجربه دارند، در هیأت شامل باشند. موارد و مسایلی که مطرح می‌شود، کسانی باشند که به این موارد و مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مدفاری هم بحث تخصص و تجربه مهم است. شما اگر کسانی را به هیأت می‌فرستید که تنها بنشینند و فکر کنند که حضور شان متضمن محتوا است، این نادرست است. این‌ها باید فعال و به موارد مذاکره و میانجی‌گری وارد باشند.

اطلاعات روز: **در ۱۹ سال پسین یک نسلی از زنان در افغانستان روی کار آمده‌اند که فعالیت و حضور آنان در عرصه‌های مختلف با باورهای طالبانی هم‌سو نیست، از سوی این زنان به‌سادگی با افکار طالبان کنار نخواهند آمد. اگر در فردای مذاکرات صلح به نتایج دلخواه نرسیم، آیا برای آینده‌ی این نسل جدید زنان افغان نگران باشیم؟ چطور می‌توان این نگرانی و تشویش را حل کرد؟**

کوفی: صرف نظر از این‌که زنان امروز در کجای افغانستان زندگی می‌کنند و در کدام سطح اجتماعی قرار دارند، انتظار و خواست‌های‌شان تقریباً مشابه است. شما اگر از این مادری که در دنده‌ها زندگی کند برسید، هم نمی‌خواهد که دخترش در کنج خانه بدون فرصت‌های تحصیلی و کار بزرگ شود. یک مادری که در بامیان، بدخشان و فاریاب و هر گوشه‌ی افغانستان است، شاید آرزویی برای دخترش یک دختر تحصیل کرده، از لحاظ اقتصادی خوبکفا و عضو مشر به جامعه‌اش باشد. بنابراین برداشت و باور من این است که ما به‌تفاهیم صفر بر نمی‌گردیم. به نقطه‌ای که طالبان ما را برده بود، برنمی‌گردیم. امیدوارم این باور، حقیقی باشد. این باور من برخاسته از آگاهی جامعه‌ی متحول افغانستان است و دوم فکر می‌کنم بسیاری از کشورهای جهان هم دیگر علاقه‌مند این نیستند که طالبان به تنها به دوره طالبان بر نگرند، بلکه حتی به پیش‌پاورد می‌برود، ما این شعار می‌دهیم که ما به عقب به‌نحوی در حمایت از هیأت مذاکره‌کننده باشد و هم بر نتایج دلخواهی که زنان در مذاکرات دنبال می‌کنند، اثر بگذارد؟

اطلاعات روز: **زنان افغان در بیرون از هیأت مذاکره‌کننده چه کارهایی را بکنند که هم به‌نحوی در حمایت از هیأت مذاکره‌کننده باشد و هم بر نتایج دلخواهی که زنان در مذاکرات دنبال می‌کنند، اثر بگذارد؟**
کوفی: در داخل جمهوری اسلامی افغانستان و در خارج آن، برای زنان افغان، مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مدفاری هم بحث تخصص و تجربه مهم است. شما اگر کسانی را به هیأت می‌فرستید که تنها بنشینند و فکر کنند که حضور شان متضمن محتوا است، این نادرست است. این‌ها باید فعال و به موارد مذاکره و میانجی‌گری وارد باشند.

اطلاعات روز: **چه موضوعاتی برای زنان در مذاکرات بین‌الافغانی و در توافق احتمالی بر سر آینده افغانستان باید مهم باشد؟**
کوفی: در داخل جمهوری اسلامی افغانستان و در خارج آن، برای زنان افغان، مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مقداری هم بحث تخصص و تجربه مهم است.

شده باشد، صورت نگرفته است. انتظار ما این است که تمام کسانی که از آدرس جمهوری اسلامی افغانستان نمایندگی می‌کنند، صرف نظر از جنسیت‌شان روی مسایل عمده از جمله حقوق شهروندی انسان‌های تمام این مملکت ایستادگی کنند.ا. وقتی حقوق شهروندی انسان‌ها احترام شود، زنان و مردان همه شامل می‌شوند. دوم بحث نظام است. مردم افغانستان حضور فیزیکی نداشته باشند، یقین دارم که در بسیاری از موارد محتوایی هم حضورشان کمرنگ خواهد بود. انتظار ما این است که حکومت افغانستان با درنظرداشت معیارهای لازم هیأت را تعیین کند. اولین معیار این است که هیأت همه‌شمول باشد، زیرا روند صلح روند تنها یک جناح نیست، بلکه روند ملی مردم افغانستان است. دوم این‌که از اقبال مختلف و زنان و کسانی‌که تجربه دارند، در هیأت شامل باشند. موارد و مسایلی که مطرح می‌شود، کسانی باشند که به این موارد و مسایل در سطح پالیسی و ارزش‌های پالیسی باور داشته باشند و مقداری هم بحث تخصص و تجربه مهم است.

سهم زنان در روند صلح؛

حقی که باید صاحب آن شد

♦ **میترا مهران**

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

در روزگاری که اندیشه‌ی سیاه طالبانی بر زندگی انسان‌های این سرزمین سایه گسترانیده بود، تعریف هویت زنانه در در چهارچوب ارزش‌های جامعه‌ی باز ممکن نبود. جهان زن‌خانه‌اش و درجه‌ی نگاهش به وسعت زمین خانه‌اش تعریف می‌شد. تصویرم از این روزگار سخت افغانستان به درخت خشک و بی‌برگی می‌مانست که با فعالیت استادانم در مکتب، تقالی خالام -داکتر وکیلِه- برای التیام‌بخشیدن زخم‌های بیماران و همکاری مصمیمانهٔ مادرم در قریبه‌های دوردست بدخشان با زنان، جان تازه می‌گرفت، شاخ و برگ می‌کشید و رنگینی‌اش را بازمی‌یافت؛ رنگینی که مصداق آن را کار، مهر و عاطفه‌ی زنان اطرافمان در میان دود و باروت جنگ‌ها می‌بخشید.

این داستان میلیون‌ها زن این سرزمین است که در شرایط سخت و در روزگاری که هویت آنان در چهارچوب‌های تنگ خانگی تعریف می‌شد، دست به عصیان زده و با راه‌اندازی مکتاب پنهنان از دید طالبان، سرنوشته روشن نسل امروزی را رقم زداند. این زنان افغان بوده‌اند که با تحمل دشواری‌ها، در صحنه حضور داشته‌اند تا مرهم‌گذار دردهای این ملت باشند؛ ملتی که پیشرفت و آزادی امروزی‌اش را با حضور آنان نفس می‌کشد. این واقعیت زندگی زنان افغانستان است. کالی‌بست با وجدان بیدار و عدالت‌ نگاه به درشتی سهم آنان توجه کنیم.

اکنون امضای توافق‌نامه‌ی صلح امریکا با طالبان، نگرانی‌هایی را در میان زنان افغان برانگیخته که به‌جا و قابل تأمل است. این توافق با درنظرداشت تجربه‌های به‌جامانده از حاکمیت طالبان، تداعی‌کننده‌ی روزگار محرومیت و

مخالفت با صلح نیست؛ همه یک‌صدا برای پایان جنگ و به میان آمدن صلح متحدند. پایان جنگ فیزیکی به قیمت از دست‌رفتن مصمیمانهٔ مادرم در قریبه‌های دوردست و پنهنان دیگری‌ست که در برابر زنان به‌معنای سهم‌داران برابر جامعه‌ی انسانی به‌راه انداخته می‌شود.

بر اساس آمار اداره احصائیه در سال ۱۳۹۷ از مجموع ۳۱۶ میلیون نفوس افغانستان، ۴۹ درصد آن را زنان تشکیل می‌دهند. ۱۱۵هزار و ۷۵۲ تن آنان به‌حیث کارمند رسمی و هفت‌هزار و ۴۴۰ تن دیگر به‌حیث کارمند موقت مصروف خدمت در اداره‌های خدمات ملکی افغانستان هستند. سه‌هزار و ۷۵۵ داکتر زن و هشت‌هزار و ۲۳۶کمک‌کننده‌ی صحنی در ۵۲۶شفاخانه خصوصی و دولتی برای سلامت هموطنان‌مان شایانه‌روزی تلاش می‌ورزند. ۹۲ تن از اعضای پارلمان و ۲۷ درصد از اعضای هیأت اداری شوراهای ولایتی در سراسر کشور را زنان تشکیل می‌دهند. سه‌هزار و ۵۸۵ تن در تیت‌های ورزشی ملی پیوسته برای افتخار‌آوری‌نی و اهتزاز پرچم افغانستان می‌رزمنند. ۲۲ درصد از کارکنان دادستانی کل کشور را زنان تشکیل می‌دهند و در ۲۳ ولایت کشور، واحدهای اختصاصی برای رسیدگی به قضایای خشونت علیه زنان را رهبری می‌کنند. سه‌هزار و ۴۰۰ زن در سمت‌های مختلف در وزارت امور داخله مصروف خدمتند و بیش از یک‌هزار و ۷۷۵ تن

مذاکرات امریکا با طالبان چیزی بیش‌تر از یک بازی انتخاباتی نیست. ترمپ در سال ۲۰۱۶ با شعار «پایان جنگ‌های بی‌پایان» کارزار انتخاباتی‌اش را در امریکا آغاز کرد. در سال ۲۰۱۶ بحث پایان‌دادن جنگ عراق را مطرح کرد و به مردم امریکا قول داد که

بر سر ساختار نظام و ابعاد اقتصادی و فرهنگی آن و چگونگی ادغام طالبان در این ساختارها از مواردی‌اند که مستلزم دیدگاه و نظریات زنان است. توافق‌نامه‌ی امضاشده میان دولت امریکا و طالبان با تمرکز امنیتی صورت گرفته است که می‌تواند گام مهم در راستای بازشدن فرصت‌های گفت‌وگو میان مردم افغانستان باشد. نفس این توافق‌نامه در صورتی که مشروط به توافق تمامی طرف‌های افغانستان، تعهد به حقوق و ارزش‌های زنان و ملاحظه موارد ذکرشده باشد، قابل نگرانی نیست.

حالا، مسئولیت جمعی ما زنان است تا چگونگی حضور خود را تعریف کنیم. خطوط سرخ خود را واضح و از نگرانی‌های ذکرشده در بالا، اطمینان حاصل کنیم. ما تا این‌های کار متحانه در جهت دفاع از ارزش‌های‌مان گام برداشته‌ایم و فارغ از علاق قومی، مذهبی و سیاسی در جهت ایستادگی برای حقوق زنان می‌داند. دوم، سهم زنان در هیات مذاکره محدود به بحث روی حقوق زنان باشد. توافق

«طالبان با زنان دشمنی دیرینه دارند»

♦ **نرگس آذریون**

نرگس آذریون، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

در شرایط کنونی زنان با شکل‌دهی یک حرکت ملی می‌توانند در پروسه‌ی صلح با طالبان نقش فعال و تعیین‌کننده داشته باشند. در ۱۸ سال گذشته زنان دست‌آوردهای چشم‌گیری در راستای مشارکت سیاسی، قانون‌گذاری، صحت، آموزش و پرورش، حکومت‌داری و سایر بخش‌ها داشته‌اند. این دست‌آوردها نه‌تنها برای بهبود وضعیت زنان، بلکه برای پیشرفت تمام جامعه افغانستان کمک فراگیری کرده است. زنان پیشگامان رشد آزادی بیان، دموکراسی، حقوق و آزادی‌های فردی، آزادی اندیشه و فکر بوده‌اند. افغانستان امروز این دست‌آوردها را مدیون فداکاری و مبارزات زنان و مردان مبارزی است که حتا با مایه‌گذاشتن از جان خود برای فراگیرشدن این ارزش‌ها تلاش کرده‌اند. هیأت مذاکره‌کننده با طالبان باید بداند که بدون نقش فعال زنان در تمام عرصه‌ها پیشرفت افغانستان ناممکن است. هیأت مذاکره‌کننده با طالبان باید از تمام مردم افغانستان نمایندگی کند. زنان باید حداقل ۴۰ درصد این تیم را تشکیل دهند. تیم مذاکره‌کننده باید افراد مسلکی و تخنیکی باشد تا بتواند از دست‌آوردها دفاع و برای افزایش فرصت‌ها در آینده زمینه‌سازی کند. طالبان با زنان دشمنی دیرینه دارند. بر همه معلوم است که این گروه به تساوی حقوق انسان باور ندارد. این گروه از تفسیرهای نادرست و زن‌ستیزانه از دین و فرهنگ مردم، برای تخریب جایگاه زنان استفاده می‌کنند. تا حالا موضوعاتی که از جانب این گروه مورد بحث قرار داشته‌اند موضوعاتی چون حجاب،

زن بودن در جغرافیایی به‌نام افغانستان هیچ‌گاه آسان نبوده و به‌نظر می‌رسد بعد از این هم آسان نباشد. سال‌ها جنگ، بیش‌تر از هر کسی زنان را آزرده است و به همین سبب آرزوی ما زنان است تا شاهد صلح و آرامش باشیم. امضای توافق‌نامه با گروهی که در طول ۱۸ سال گذشته هر جنایتی انجام‌شده در افغانستان را با افتخار عهد‌دار شده، نمی‌تواند نگران‌مان نکند. به‌عنوان زنان این کشور ما نگران فرداییم، اما واقعیتی هم هست که با همه آن نگرانی‌ها و ترس‌هایی که ریشه در تجربه‌ها و حافظه‌های‌مان دارد ناگزیرمان می‌کند تا پشتیبان صلح باشیم. کشتار، سنگسار و شلاق‌های در خیابان، برای زنان دردناک است، اما ادامه‌ی کشتار فرزندان و عزیزانی که در ۱۸ سال گذشته جریان داشته این جنگ ویران‌گر را دردناک‌تر و تحمل‌ناپذیرتر می‌کند. ۴۵ هزار کشته‌ی از نیروهای امنیتی، فقط در پنج سال که حتا توانسته جغرافیای تحت حاکمیت حکومت را حفظ کند، سوالات زیادی را در ذهن‌مان به‌وجود می‌آورد.

• آیا واقعا اراده‌ی سیاسی در از بین‌بردن طالبان در این سال‌ها وجود داشت؟
• چرا قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری شعار رییس‌جمهور ما صلح با هر قیمتی بود و حالا بعد از انتخاباتی که م‌پر از ۲۰ درصد مردم درآن شرکت کرده، خط سرخ رییس‌جمهور تغییر کرده است؟

• چرا بعد از جرگه مشورتی ۱۳۹۷ رییس صاحب‌جمهور صدها طالب را بدون مشوره با کسی آزاد کرد، اما حالا مردم صاحب اختیار شده‌اند؟ مگر مردم اجازه رهایی انس حقانی را دادند؟

آیا جمهوری‌تی که با صلح، با فساد، با عدالت و با قانون این‌قدر گزینشی برخورد می‌کند ارزش دفاع دارد؟

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

تحصیلات عالی، نقش زنان در قضا، نقش زنان در رسانه‌ها، نقش زنان در قوه کار، و حضور زنان در اجتماع بوده است. زنان افغانستان در ۱۸ سال گذشته زنان دست‌آوردهای چشم‌گیری در راستای مشارکت سیاسی، قانون‌گذاری، صحت، آموزش و پرورش، حکومت‌داری و سایر بخش‌ها داشته‌اند. این دست‌آوردها نه‌تنها برای بهبود وضعیت زنان، بلکه برای پیشرفت تمام جامعه افغانستان کمک فراگیری کرده است. زنان پیشگامان رشد آزادی بیان، دموکراسی، حقوق و آزادی‌های فردی، آزادی اندیشه و فکر بوده‌اند. افغانستان امروز این دست‌آوردها را مدیون فداکاری و مبارزات زنان و مردان مبارزی است که حتا با مایه‌گذاشتن از جان خود برای فراگیرشدن این ارزش‌ها تلاش کرده‌اند. هیأت مذاکره‌کننده با طالبان باید بداند که بدون نقش فعال زنان در تمام عرصه‌ها پیشرفت افغانستان ناممکن است. هیأت مذاکره‌کننده با طالبان باید از تمام مردم افغانستان نمایندگی کند. زنان باید حداقل ۴۰ درصد این تیم را تشکیل دهند. تیم مذاکره‌کننده باید افراد مسلکی و تخنیکی باشد تا بتواند از دست‌آوردها دفاع و برای افزایش فرصت‌ها در آینده زمینه‌سازی کند. طالبان با زنان دشمنی دیرینه دارند. بر همه معلوم است که این گروه به تساوی حقوق انسان باور ندارد. این گروه از تفسیرهای نادرست و زن‌ستیزانه از دین و فرهنگ مردم، برای تخریب جایگاه زنان استفاده می‌کنند. تا حالا موضوعاتی که از جانب این گروه مورد بحث قرار داشته‌اند موضوعاتی چون حجاب،

زن بودن در جغرافیایی به‌نام افغانستان هیچ‌گاه آسان نبوده و به‌نظر می‌رسد بعد از این هم آسان نباشد. سال‌ها جنگ، بیش‌تر از هر کسی زنان را آزرده است و به همین سبب آرزوی ما زنان است تا شاهد صلح و آرامش باشیم. امضای توافق‌نامه با گروهی که در طول ۱۸ سال گذشته هر جنایتی انجام‌شده در افغانستان را با افتخار عهد‌دار شده، نمی‌تواند نگران‌مان نکند. به‌عنوان زنان این کشور ما نگران فرداییم، اما واقعیتی هم هست که با همه آن نگرانی‌ها و ترس‌هایی که ریشه در تجربه‌ها و حافظه‌های‌مان دارد ناگزیرمان می‌کند تا پشتیبان صلح باشیم. کشتار، سنگسار و شلاق‌های در خیابان، برای زنان دردناک است، اما ادامه‌ی کشتار فرزندان و عزیزانی که در ۱۸ سال گذشته جریان داشته این جنگ ویران‌گر را دردناک‌تر و تحمل‌ناپذیرتر می‌کند. ۴۵ هزار کشته‌ی از نیروهای امنیتی، فقط در پنج سال که حتا توانسته جغرافیای تحت حاکمیت حکومت را حفظ کند، سوالات زیادی را در ذهن‌مان به‌وجود می‌آورد.

• آیا واقعا اراده‌ی سیاسی در از بین‌بردن طالبان در این سال‌ها وجود داشت؟
• چرا قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری شعار رییس‌جمهور ما صلح با هر قیمتی بود و حالا بعد از انتخاباتی که م‌پر از ۲۰ درصد مردم درآن شرکت کرده، خط سرخ رییس‌جمهور تغییر کرده است؟

• چرا بعد از جرگه مشورتی ۱۳۹۷ رییس صاحب‌جمهور صدها طالب را بدون مشوره با کسی آزاد کرد، اما حالا مردم صاحب اختیار شده‌اند؟ مگر مردم اجازه رهایی انس حقانی را دادند؟
• آیا جمهوری‌تی که با صلح، با فساد، با عدالت و با قانون این‌قدر گزینشی برخورد می‌کند ارزش دفاع دارد؟

زن بودن در جغرافیایی به‌نام افغانستان هیچ‌گاه آسان نبوده و به‌نظر می‌رسد بعد از این هم آسان نباشد. سال‌ها جنگ، بیش‌تر از هر کسی زنان را آزرده است و به همین سبب آرزوی ما زنان است تا شاهد صلح و آرامش باشیم. امضای توافق‌نامه با گروهی که در طول ۱۸ سال گذشته هر جنایتی انجام‌شده در افغانستان را با افتخار عهد‌دار شده، نمی‌تواند نگران‌مان نکند. به‌عنوان زنان این کشور ما نگران فرداییم، اما واقعیتی هم هست که با همه آن نگرانی‌ها و ترس‌هایی که ریشه در تجربه‌ها و حافظه‌های‌مان دارد ناگزیرمان می‌کند تا پشتیبان صلح باشیم. کشتار، سنگسار و شلاق‌های در خیابان، برای زنان دردناک است، اما ادامه‌ی کشتار فرزندان و عزیزانی که در ۱۸ سال گذشته جریان داشته این جنگ ویران‌گر را دردناک‌تر و تحمل‌ناپذیرتر می‌کند. ۴۵ هزار کشته‌ی از نیروهای امنیتی، فقط در پنج سال که حتا توانسته جغرافیای تحت حاکمیت حکومت را حفظ کند، سوالات زیادی را در ذهن‌مان به‌وجود می‌آورد.

• آیا واقعا اراده‌ی سیاسی در از بین‌بردن طالبان در این سال‌ها وجود داشت؟
• چرا قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری شعار رییس‌جمهور ما صلح با هر قیمتی بود و حالا بعد از انتخاباتی که م‌پر از ۲۰ درصد مردم درآن شرکت کرده، خط سرخ رییس‌جمهور تغییر کرده است؟

• چرا بعد از جرگه مشورتی ۱۳۹۷ رییس صاحب‌جمهور صدها طالب را بدون مشوره با کسی آزاد کرد، اما حالا مردم صاحب اختیار شده‌اند؟ مگر مردم اجازه رهایی انس حقانی را دادند؟

آیا جمهوری‌تی که با صلح، با فساد، با عدالت و با قانون این‌قدر گزینشی برخورد می‌کند ارزش دفاع دارد؟

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

زن بودن در جغرافیایی به‌نام افغانستان هیچ‌گاه آسان نبوده و به‌نظر می‌رسد بعد از این هم آسان نباشد. سال‌ها جنگ، بیش‌تر از هر کسی زنان را آزرده است و به همین سبب آرزوی ما زنان است تا شاهد صلح و آرامش باشیم. امضای توافق‌نامه با گروهی که در طول ۱۸ سال گذشته هر جنایتی انجام‌شده در افغانستان را با افتخار عهد‌دار شده، نمی‌تواند نگران‌مان نکند. به‌عنوان زنان این کشور ما نگران فرداییم، اما واقعیتی هم هست که با همه آن نگرانی‌ها و ترس‌هایی که ریشه در تجربه‌ها و حافظه‌های‌مان دارد ناگزیرمان می‌کند تا پشتیبان صلح باشیم. کشتار، سنگسار و شلاق‌های در خیابان، برای زنان دردناک است، اما ادامه‌ی کشتار فرزندان و عزیزانی که در ۱۸ سال گذشته جریان داشته این جنگ ویران‌گر را دردناک‌تر و تحمل‌ناپذیرتر می‌کند. ۴۵ هزار کشته‌ی از نیروهای امنیتی، فقط در پنج سال که حتا توانسته جغرافیای تحت حاکمیت حکومت را حفظ کند، سوالات زیادی را در ذهن‌مان به‌وجود می‌آورد.

• آیا واقعا اراده‌ی سیاسی در از بین‌بردن طالبان در این سال‌ها وجود داشت؟
• چرا قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری شعار رییس‌جمهور ما صلح با هر قیمتی بود و حالا بعد از انتخاباتی که م‌پر از ۲۰ درصد مردم درآن شرکت کرده، خط سرخ رییس‌جمهور تغییر کرده است؟

• چرا بعد از جرگه مشورتی ۱۳۹۷ رییس صاحب‌جمهور صدها طالب را بدون مشوره با کسی آزاد کرد، اما حالا مردم صاحب اختیار شده‌اند؟ مگر مردم اجازه رهایی انس حقانی را دادند؟

آیا جمهوری‌تی که با صلح، با فساد، با عدالت و با قانون این‌قدر گزینشی برخورد می‌کند ارزش دفاع دارد؟

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

زن بودن در جغرافیایی به‌نام افغانستان هیچ‌گاه آسان نبوده و به‌نظر می‌رسد بعد از این هم آسان نباشد. سال‌ها جنگ، بیش‌تر از هر کسی زنان را آزرده است و به همین سبب آرزوی ما زنان است تا شاهد صلح و آرامش باشیم. امضای توافق‌نامه با گروهی که در طول ۱۸ سال گذشته هر جنایتی انجام‌شده در افغانستان را با افتخار عهد‌دار شده، نمی‌تواند نگران‌مان نکند. به‌عنوان زنان این کشور ما نگران فرداییم، اما واقعیتی هم هست که با همه آن نگرانی‌ها و ترس‌هایی که ریشه در تجربه‌ها و حافظه‌های‌مان دارد ناگزیرمان می‌کند تا پشتیبان صلح باشیم. کشتار، سنگسار و شلاق‌های در خیابان، برای زنان دردناک است، اما ادامه‌ی کشتار فرزندان و عزیزانی که در ۱۸ سال گذشته جریان داشته این جنگ ویران‌گر را دردناک‌تر و تحمل‌ناپذیرتر می‌کند. ۴۵ هزار کشته‌ی از نیروهای امنیتی، فقط در پنج سال که حتا توانسته جغرافیای تحت حاکمیت حکومت را حفظ کند، سوالات زیادی را در ذهن‌مان به‌وجود می‌آورد.

• آیا واقعا اراده‌ی سیاسی در از بین‌بردن طالبان در این سال‌ها وجود داشت؟
• چرا قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری شعار رییس‌جمهور ما صلح با هر قیمتی بود و حالا بعد از انتخاباتی که م‌پر از ۲۰ درصد مردم درآن شرکت کرده، خط سرخ رییس‌جمهور تغییر کرده است؟

• چرا بعد از جرگه مشورتی ۱۳۹۷ رییس صاحب‌جمهور صدها طالب را بدون مشوره با کسی آزاد کرد، اما حالا مردم صاحب اختیار شده‌اند؟ مگر مردم اجازه رهایی انس حقانی را دادند؟

آیا جمهوری‌تی که با صلح، با فساد، با عدالت و با قانون این‌قدر گزینشی برخورد می‌کند ارزش دفاع دارد؟

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

ما به‌عنوان مالکان این سرزمین و سهم‌داران آن، در ایجاد و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ سال اخیر نقش برارنده داشته‌ایم. شانه‌ی ما زنان به‌عنوان محکم‌ترین اتکای تقویت و پایداری دموکراسی، آزادی و برابری بوده است، جامعه مدنی، کثرت‌گرایی و احترام به تفاوت‌ها از ارزش‌هایی است که با حضور ما زنان معنا یافته است. از دست دادن این دست‌آوردها که با قربانی‌های بی‌شماری به دست آمده، قابل نگرانی این جنگ که باید برای بقای آن ایستادگی کرد.

ضرورت صلح و حفاظت از حقوق زنان

♦ **فاطمه جعفری – عضو شورای ولایتی هرات**

تداوم این جنگ به نفع مافیای مواد مخدر

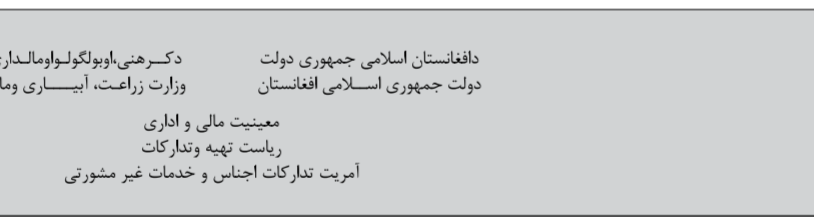
و غاصبان زمین و زورمندان محلی است.

بی‌شک تداوم این جنگ کوچک‌ترین نفعی برای کودکان و دختران این سرزمین، خانواده‌های معمولی و متوسط، سربازان و نسل جوان و تحصیل‌کردگان نیست.

اُشْتباه است اگر فکر کنیم دوام شرایط موجود به نفع زنان است.

و آمار دهند که دسترسی زنان افغانستان به صحت هنوز کمتر از پنجاه درصد است. با وجود جنگ می‌توانند از نان و اعاشه و معاش عسکر بی‌واسطه و غریب خود بزنند که آب از آب تکان نخورد. با بهانه‌ی همین جنگ به‌راحتی توجیه می‌کنند که چرا هنوز ۸۰ درصد زنان افغانستان بعد از دو نسل سرمایه‌گذاری جهانی بی‌سواد هستند. همچنین به‌سادگی می‌توانند از قرارداد سرک

امریکا بعد از ۲۰ سال حمایت از افغانستان بالاخره به این نتیجه رسیده که هزینه‌های این جنگ بی‌پایان برای امریکا بیش‌تر از پیش‌بینی‌های‌شان شده است. آقای ترمپ می‌خواهد برای پیروزی در انتخابات پیش‌رو با ختم جنگ در افغانستان دست‌آورد داشته باشد. همه‌ی قرائین حاکی از آن است که آن‌ها آمادگی بازگشت به خانه را می‌گیرند و در غیاب امریکا ادامه‌ی این جنگ با طالبان هیچ چشم‌انداز روشنی برای مردم افغانستان ندارد. جمهوری‌ت ما نه توان پایان‌دادن به این جنگ را دارد و نه حتا علاقه‌ی چندانی؛ چرا که می‌توانند به آسودگی مکتاب خیالی‌شان بسازند و برای معلقمان خیالی‌شان از دنیا معاش بگیرند. در سایه‌ی همین بی‌نظمی‌ها می‌توانند کلینیک خیالی‌شان را داشته باشند

«**دعوت به داوطلبی روش باز ملی**»

شماره دعوت به داوطلبی :- MAIL/ARTF/NHLP/NCB –NCS-2020-4141/IOC

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالرداری از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت می‌نماید تا در پروسه داوطلبی تهیه و تدارک خدمات اینترنت برای هفت زون پروژه ملی باغداری و مالرداری (NHLP) اشتراک نموده و نقل شرطنامه مربوط را در فلش‌دیسک (حافظه) بشکل رایگان از ریاست تهیه و تدارکات، تعمیر معینیت مالی و اداری وزارت زراعت، آبیاری و مالرداری بدست آورده، آفرهای خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز‌العمل تدارکات طور سرسبته از تاریخ نشر اعلان الی ساعت ۰۹:۴۵ قبل از ظهر مورخ ۲۹ ۲۰۲۰ MAR به دفتر جلسات ریاست تهیه و تدارکات، منزل اول تعمیر معینیت مالی و اداری ارائه نمایند. آفرهای ناوقت رسیده و اینترنتی قابل پذیرش نمی‌باشد.

تضمین آفر بصورت تضمین خط بانکی مبلغ ۸۰۰،۰۰۰ /هشتادهزارافغانی بوده، جلسه پیش از آفرگشایی مورخ ۱۹ ۲۰۲۰ MAR ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر و جلسه آفرگشایی مورخ ۲۹ MAR ۲۰۲۰ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در اطاق جلسات آفرگشایی ریاست تهیه و تدارکات تدویر می‌گردد.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان دریافت کنید			
برای ادارات دولتی و شرکت‌ها		Subscribe to Daily Etilaat Roz	
قیمت: ۲۰ افغانی	شش‌ماهه	120\$ USD	6 Months
یک‌ساله	یک‌ساله	200\$ USD	Annual
یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.			

بود اگر انتظار داشته باشیم که امریکا حفظ حقوق زنان را اولویت مذاکرات خود با طالبان قرار دهد. ایالات متحده امریکا به‌عنوان یک کشور بزرگ، منافع استراتژیک خود را در مذاکرات در نظر خواهد گرفت و محاسبات منافع ملی خود را خواهد کرد که معقول و منطقی است و اگر خلاف این باشد باعث جای شگفتی خواهد بود. ضلع سوم مذاکرات حکومت افغانستان است که طی سال‌های گذشته از یک حکومت انتخابی مقتدر با پشتوانه قوی بین‌المللی به یک گروه سیاسی فاقد مشروعیت سیاسی و اجتماعی لازم در افغانستان تقلیل پیدا کرده که اولویت این گروه سیاسی نه‌چندان خوشنام هم در خوش‌بینانه‌ترین حالت حفظ کرسی آقای غنی است و برای حفظ آن هر کاری خواهد کرد. بنابراین نمی‌توان انتظار داشت که حفظ حقوق زنان در مذاکرات صلح اولویت‌ها و اجندی اصلی آن‌ها باشد. کما این‌که امروزه در سایه‌ی حکومت دموکراتیک آقای غنی وضعیت زنان به سبب فقر، تبعیض، فساد گسترده و مدیریت نادرست منابع و برخورد گزینشی و سیاسی با موضوع زنان در افغانستان در شرایط بحرانی و بسیار بدی قرار دارد.

به‌نظر من با توجه به این‌که زنان افغانستان نمی‌توانند توقع همکاری لازم از سه ضلع (امریکا، طالبان و حکومت افغانستان) در مذاکرات صلح داشته باشند، تنها راه موجود برای این‌که حقوق زنان نادیده گرفته نشود این است که سازمان ملل در مذاکرات به‌عنوان ناظر حضور داشته باشد. سازمان ملل به‌عنوان تنها نهادی که در طول دهه‌های گذشته در افغانستان حضور داشته و مورد قبول طرف‌های موجود در افغانستان بوده و از همه مهم‌تر این‌که فلسفه وجودی سازمان ملل حفظ و تحکیم حقوق بشر و زنان می‌باشد، می‌تواند به‌عنوان ناظر و ضمانت‌کننده‌ی تعهدات بین طرف‌ها نقش اساسی داشته باشد. در فرادای مذاکرات، هر کدام از طرف‌های درگیر که از تعهدات خود شانه خالی کند، سازمان ملل متحد به‌عنوان یک نهاد مقتدر و مستقل بین‌المللی می‌تواند فشارهای لازم سیاسی و در صورت نیاز حتا فشارهای نظامی را برای عملی‌کردن تعهدات بر طرف‌ها اعمال کند.

با توجه به این‌که ادامه جنگ به هیچ عنوان به نفع زنان افغانستان نیست، گفت‌گوهای صلح یک فرصت استثنایی برای جلوگیری از تضییع حقوق زنان می‌باشد و تنها راه عملی موجود برای تضمین این حقوق در پیچ‌وخم مذاکرات صلح حضور دینی مورد نظر آن‌ها رابطه‌ی خوبی با زنان میز مذاکرات می‌باشد.

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

میترا مهران، مدیر عامل و مدیر عامل سابق سازمان ملل متحد، در جریان دیدار با رهبران طالبان در کابل، افغانستان، ۲۰۱۶

مذاکره‌کننده با طالبان را یک نیاز می‌داند تا حقوق زنان حفظ شود: «زنان به‌صورت معنادار و واقعی در میز مذاکره با طالبان حضور داشته باشند. زنان باید بتوانند که حقوق و دست‌آوردهای ۱۸ ساله را با طالبان چانه‌زنی کنند و از حفظ این دست‌آوردها اطمینان پیدا کنند.» هنوز هیأت مذاکره‌کننده صلح تشکیل نشده است. فریده ناصری، فعال حقوق بشر می‌گوید به هیچ صورت حضور کم زنان در مذاکرات بین‌افغانی برای آن‌ها قابل قبول نیست و افغانستان نباید دوباره به یک جامعه مردسالار تبدیل شود: «اگر جامعه، مردسالار شود، دوره سیاه طالبان تکرار خواهد شد و زنان از کار، تحصیل و تمام حقوق خود محروم خواهند شد.»

مژگان انتظار، فعال حقوق زن در هرات معتقد است که وضعیت و جایگاه زنان افغان در مذاکرات صلح از دغدغه‌های اصلی زنان امروزی افغانستان است: «از دیدگاه کلی می‌توان گفت که وضعیت فعلی حالت بینابینی را با خود دارد. از یک بعد می‌توان با امیدواری شاهد حضور زنان در مذاکرات بین‌افغانی بود تا خواسته‌ها و توقعات خود را از نظام آینده به‌صورت مستقیم بیان کنند و از بعد دیگر می‌توان نگران نادیده‌گرفتن زنان و معامله‌شدن حقوق زنان در این نظام بود.»

از نظر این فعال حقوق زن با شناخت که از نظام طالبانی و تجربه‌ی اسارت زنان افغانستان در دوران امارت اسلامی وجود دارد، موضوعاتی که در مذاکرات بین‌افغانی باید به آن پرداخته و لایه‌گری شود حفظ حقوق و قوانین مربوط به زنان افغان، امتیاز کار و تحصیل زنان است: «از آنجایی که می‌توان نگرش زن‌ستیزانه را در گروه طالبانی دید، زنان افغان در پای مذاکرات باید با روحیه‌ی پیش‌روانه و ترقی‌خواهانه حضور یابند و برای داشته‌های فعلی چانه‌زنی کنند.»

به باور فعالان حقوق زن و فعالان مدنی، در تفکر طالبان تفاوتی بنیادی نیامده است. به همین دلیل ترس بازگشت طالبان با شلاق‌های‌شان دور از تصور نیست. فرشته یعقوبی، فعال حقوق زن در هرات می‌گوید که در توافق‌نامه امریکا و طالبان حتماً نامی از حقوق زنان برده نشده است. این موضوع او را نگران کرده است: «زنان در هیچ جای این توافق‌نامه ذکر نشده‌اند. در همه‌جا امارت اسلامی ذکر شده و از جمهوریت نامی برده نشده. این بسیار نگران‌کننده است و می‌تواند عواقب بدی داشته باشد.»

«هنوز روزنه‌ی امیدی است»

بر بنیاد توافق‌نامه صلح امریکا و طالبان، مذاکرات بین‌افغانی در ۲۰ حوت آغاز می‌شود، اما برای فایق‌آمدن بر نگرانی‌ها مبنی بر امضای توافق‌نامه‌ی امریکا و طالبان و حفظ دست‌آوردهای ۱۸ ساله زنان در ابعاد اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و مدنی زنان به قدرت چانه‌زنی هیأت مذاکره‌کننده دولت افغانستان با طالبان چشم دوخته‌اند.

ستوری کریمی سال‌هاست که به‌عنوان خبرنگار فعالیت دارد. او روزهایی را به یاد می‌آورد که زنان نه تنها حق تحصیل و کار در ادارات دولتی را نداشتند که حتی نمی‌توانستند بدون «همراه شرعی» از خانه بیرون شوند. او می‌گوید، هنوز روزنه‌ی امیدی است. به گفته‌ی خانم کریمی، باید از حقوق زنان در گفت‌وگو با طالبان دفاع شود: «به‌نظر من خانمی می‌تواند از زنان در گفت‌وگوهای بین‌افغانی درست نمایندگی کند که مشکلات زنان را با استخوان‌اش لمس کرده باشد. هر زنی که انتخاب می‌شود، باید به نگرانی‌های زنان و خواسته‌های آنان توجه کند.»

عزیزه خیراندیش، افزایش حضور زنان در هیأت

زنان و صلح؛ بیم بازگشت «دوران سیاه»

♦ واجد روحانی - هرات

«مایوس شده‌ایم»

فریده ناصری، فعال حقوق بشر در ولایت غور است. در این ولایت پس از سقوط رژیم طالبان نیز زنان در دادگاه‌های صحرایی طالبان به «فجیع‌ترین و هولناک‌ترین» شکل شکنجه شده‌اند. طی دو دهه‌ی گذشته زنان همچنان خاطرات تلخ رژیم طالبان را به چشم دیده‌اند. خانم ناصری می‌گوید زنان در ولایت غور آشکارا از بازگشت طالبان ترس دارند: «ما فکر می‌کردیم که با امضای توافق‌نامه صلح میان امریکا و طالبان، برادرکشی در افغانستان ختم می‌شود، اما در این چند روز، حملات طالبان بر نیروهای امنیتی در چندین ولایت رخ داده است. به امریکا هم ثابت شد که طالبان به تعهدات خود برای کاهش خشونت‌ها عمل نمی‌کنند و این مایه‌ی نگرانی است و شاید این توافق‌نامه به نتیجه نرسد.»

به گفته‌ی او، اگر امریکا و طالبان به تعهدات‌شان در توافق‌نامه صلح پایبند نباشد، این توافق «بی‌معنا» و نتیجه‌ی مثبتی برای ختم جنگ نخواهد داشت.

کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان قبلاً در تحقیق خود که زیر عنوان «زنان، صلح و امنیت» منتشر شد، گفته که زنان افغانستان مخالف بازگشت طالبان با افکار متحجرانه و بنیادگرایانه‌اند.

عزیزه خیراندیش که پس از شکست حکومت طالبان عمدتاً در راستای حقوق زنان فعالیت کرده، می‌گوید از وضعیت پیش‌آمده سرخورده است: «توافق‌نامه صلح امریکا با طالبان، نه تنها زنان، بلکه کل مردم افغانستان را مایوس کرده. در این توافق‌نامه هیچ چیز به نفع افغانستان نیست.»

امضای موافقت‌نامه امریکا با طالبان برای زنان افغانستان با نگرانی همراه بوده است. زنان نگران برگشت به «دوران سیاه» طالبان‌اند و بیم آن را دارند که طالبان با سهیم‌شدن در قدرت همان شرایطی را برای زنان وضع کنند که در زمان حاکمیت‌شان بر سر زنان آوردند.

گروه طالبان در طول پنج سال حکومت خود در کشور زنان را از بسیاری از حقوق‌شان محروم کردند. زنان در دوران طالبان از کار و تحصیل محروم شدند و این گروه قوانین اسلام را به روش سخت‌گیرانه‌ی خودشان بر زنان تحمیل کردند. این وضعیت به دوران سیاه برای زنان معروف شد.

پس از امضای موافقت‌نامه امریکا و طالبان و احتمال سهیم‌شدن طالبان در قدرت، زنان فعال در بخش‌های مختلف سیاسی، اجتماعی و اقتصادی این پرسش را مطرح کرده‌اند که دوباره دوران سیاه طالبان تکرار و زنان به آن سرنوشت دچار خواهند شد؟ از جمله هفته‌ی گذشته شماری از زنان فعال در هرات با راه‌اندازی گردمایی نگرانی‌های خود را مطرح کردند.

قرار است تا چند روز دیگر مذاکرات بین‌افغانی آغاز شود. زنان می‌گویند که نباید نقش زنان در این گفت‌وگوها نادیده گرفته شود. انتقادی که همیشه از حضور زنان در روند صلح در افغانستان وجود دارد، بحث سمبولیک‌بودن این حضور است.

اطلاعات روز به مناسبت هشتم مارچ یا روز هم‌بستگی زنان جهان این پرسش را با شماری از زنان فعال در هرات و غور در میان گذاشته که مسیر گفت‌وگوهای صلح به کدام سو می‌رود و زنان از وضعیت پیش‌آمده نگران است یا امیدوار؟

زنان افغان دیگر خاموش نخواهند بود!

در روز بین‌المللی زن، ما از فعالیت‌های چشمگیر مدافعین حقوق بشر زن که شامل معلمان، داکتران، وکلای مدافع، فعالین و ژورنالستان‌اند تجلیل مینماییم.

مدافعین حقوق بشر زن با وجود خشونت‌ها، آزار و اذیت و تهدید شدن به مرگ برای برابری، عدالت، صلح، تغییر مثبت و ختم تبعیض شجاعانه مبارزه میکنند.

ما در این مبارزه با مدافعین حقوق بشر زن در افغانستان همگام هستیم

عزیزه خیراندیش، فعال حقوق زن می‌گوید که توافق‌نامه امریکا و طالبان به نفع افغانستان و زنان نیست